

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 23.367 van 20 februari 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 5 december 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 november 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. VAN HERCK loco advocaat F. JACOBS en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, die verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, zou afkomstig zijn van Tuz Khurmatu en zou een soenniet van Koerdische origine zijn. Uw vader en oom zouden lid zijn geweest van de Baathpartij. Na het overlijden van uw vader in 1997 zou u zijn opgevoed door uw oom. Hij zou u hebben aangespoord lid te worden van de Baathpartij. U zou uiteindelijk lid zijn geworden op 10 januari 2000, nadat u op een rechtbank had getuigd tegen opposanten van het regime. U werd lid om beschermd te worden. U zou binnen de partij informatie over opposanten hebben verzameld en doorgegeven aan uw oom. Op 15 april 2003 zouden de personen tegen wie u eerder had getuigd naar uw huis zijn gekomen. Ze zouden u hebben willen doden, maar u zou zijn kunnen vluchten. Uw neef die daar ook was, zou evenwel zijn gedood. U zou vervolgens zijn ondergedoken.

Op 21 april 2003 zou u Irak hebben verlaten. U zou in Istanboel hebben verbleven tot april 2005 en vervolgens zou u naar België zijn gereisd. Op 21 april 2005 heeft u hier een eerste maal asiel aangevraagd. De Dienst Vreemdelingenzaken nam hieromtrent op 24 mei 2005 een beslissing dat uw aanvraag onontvankelijk was. Uw dringend beroep werd door het Commissariaat-generaal geweigerd op 15 juni 2005 wegens de laattijdigheid van het beroep.

U diende een tweede asielaanvraag in op 18 augustus 2005. De Dienst Vreemdelingenzaken nam hieromtrent op 7 september 2005 een beslissing tot weigering tot inoverwegingname. U vroeg een derde maal asiel aan op 6 oktober 2005. De Dienst Vreemdelingenzaken nam hieromtrent op 14 november 2005 opnieuw een beslissing tot weigering tot inoverwegingname.

Op 12 maart 2008 vroeg u een vierde maal asiel aan. U legt volgende documenten voor ter staving van uw identiteit en uw asielrelaas: uw identiteitskaart, een kopie van uw nationaliteitsbewijs, een bevel tot arrestatie dd.8/7/2005 en een verzoek tot arrestatie dd. 12/7/2005. U legt tevens rapporten voor over de algemene situatie in Irak: 'UNHCR's Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Iraqi Asylum-seekers' (augustus 2007), 'UNHCR's Return Advisory and Position on International Protection Needs of Iraqis outside Iraq' (december 2006), ICMC 'Statement of Policy Regarding Iraqis and Others Displaced in and outside Iraq' (april 2007), Amnesty International 'Millions in Flight: the Iraqi Refugee Crisis' en Ministerie van Buitenlandse Zaken 'Algemeen Ambtsbericht Irak' (juni 2007).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat na onderzoek is gebleken dat de identiteitskaart die u heeft voorgelegd een vervalsing blijkt te zijn. Het feit dat u een vals identiteitsdocument voorlegt, doet vermoeden dat u bewust heeft getracht de Belgische autoriteiten te misleiden. Het doet bovendien ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw beweerde identiteit. Daarbij moet worden opgemerkt dat de naam die u opgeeft van uw oom langs vaderskant niet overeenkomt met uw eigen naam. U verklaart dat uw naam (S. M. A.) is (CG p.1). Dit blijkt ook uit de identiteitskaart die u voorlegt. Dit wil zeggen dat uw vaders naam '(M.)' en diens vader '(A.)' is. U beweert echter dat uw oom langs vaderskant (J. M. A.) is (CG p.15), wat wil zeggen dat de vader van uw oom, zijnde uw grootvader langs vaderskant, (M.) heet. Bij confrontatie kan u geen afdoende verklaring geven. U weet niet waarom op uw identiteitskaart (A.) staat aangegeven als de naam van uw grootvader (CG p.15): u vraagt of u uw identiteitskaart eens mag bekijken (wat op zich al vraagtekens oproept) en komt uiteindelijk niet verder dan "Ik heb het zelf niet ingevuld, ik weet het niet".

Vervolgens moet worden opgemerkt dat u op meerdere essentiële kennisvragen over Tuz Khurmatu en Centraal-Irak niet correct of onvoldoende kan antwoorden. Bijgevolg rijzen ernstige twijfels over uw beweerde afkomst. Zo kan u geen correcte informatie geven met betrekking tot het geld dat er in de regio van Tuz Khurmatu werd gebruikt toen u nog in Irak was. Eerst geeft u een zeer verwarrende uitleg en haalt u munten aan die in de jaren tachtig werden gebruikt. Dit is zeer eigenaardig. Uiteindelijk verklaart u dat in de laatste periode dat u nog in Irak was (namelijk tot april 2003) er briefjes waren van 250.000, 100.000, 50.000 en 10.000 (CG p.17-18). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat deze bedragen volledig foutief zijn. Verder is het uitermate bevreemdend dat u beweert dat de nummerplaten in Irak geel met witte letters/cijfers waren en u geen weet heeft van andere nummerplaten (CG p.18). Uit onze informatie blijkt dat dit niet correct is. Dergelijke foute antwoorden laten weinig ruimte toe geloof te hechten aan uw beweerde afkomst uit Tuz Khurmatu. Het gaat immers om alledaagse kennis waarvan kan worden verwacht dat u hierop kan antwoorden. Verder moet worden opgemerkt dat u slechts één naam van een Koerdische stam kan opgeven in Tuz Khurmatu en u geen enkele Arabische stam uit de regio opgeven (CG p.18). Gezien het grote belang van stamverbanden in deze regio is het uitermate opmerkelijk dat uw kennis hierover dermate beperkt is. Het is bovendien opmerkelijk dat u zich geen enkele televisiezender meer kan herinneren die jullie konden ontvangen (CG p.19). Verder is het zeer bevreemdend dat u op de vraag naar andere provincies in Irak alleen Koerdische provincies kan opgeven, namelijk Sulaymiya, Hawler en Kirkuk. Dit doet vermoeden dat u in werkelijkheid afkomstig bent uit het noordelijke Koerdische gebied. Dit wordt ondersteund door de vaststelling dat u evenmin weet aan te geven welke provincies rond de provincie Salah ad-Din liggen (CG p.21).

Verder is het uitermate bevreemdend dat u niet de volledige naam van de Baathpartij kan opgeven. U verklaart dat de volledige naam "hizb al-baath al-ishtiraki" (de socialistische Baathpartij) is (CG p.8). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat dit niet de volledige naam van de partij is. Dit gebrek aan kennis is opmerkelijk, temeer daar u beweert lid te zijn geweest van de Baath partij. Bovendien

moest worden vastgesteld dat u niet kan zeggen wanneer de verjaardag van Saddam Husayn werd gevierd, nochtans een belangrijke feestdag onder het voormalige regime, en u weet evenmin tot welke stam Saddam Husayn behoort (CG p.13). U blijft bovendien uitermate vaag over andere feestdagen. Het enige wat u weet is dat er een dag van het leger was (CG p.13). Dit alles werpt grote twijfels over uw bewering afkomstig te zijn uit Centraal-Irak.

Vervolgens moet worden opgemerkt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat u in september 2004 door de Belgische autoriteiten bent aangehouden en gedurende meer dan een maand bent opgesloten in de gevangenis van Brugge. U beweert echter dat u van april 2003 tot april 2005 in Istanboel verbleef (DVZ 24/5/05, p.15, vraag 40) en u rept ten aanzien van het Commissariaat-generaal met geen woord over een arrestatie of een verblijf in België in die periode. Ook tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal verklaart u dat u van 23 april 2003 tot 12 april 2005 in Istanboel bent gebleven (CG p.6). U ontkent dat u vóór april 2005 ooit in België was geweest (CG p.7). Zelfs nadat u geconfronteerd werd met de informatie over uw detentie in 2004 waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijft u aanvankelijk ontkennen. Pas nadat u er bent op gewezen dat u de waarheid moet vertellen en dat het, indien u dit niet doet, nadelige gevolgen zal hebben voor uw beslissing, geeft u toe dat u in 2004 in België bent toegekomen en vervolgens opgepakt door de Belgische autoriteiten. Het feit dat u dergelijke informatie tracht achter te houden, doet vermoeden dat u bewust tracht de Belgische autoriteiten te misleiden. Dit doet ernstig twijfels rijzen omtrent de oprechtheid van uw asielaanvraag en geeft aan dat u al langere tijd in België verbleef alvorens zich vluchteling te verklaren.

Bijgevolg moet worden gesteld dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Gezien het bedrieglijke karakter van uw verklaringen en het feit dat u een vals identiteitsdocument heeft voorgelegd, kunnen de overige documenten die u heeft voorgelegd bovenstaande appreciatie van uw dossier niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Verzoeker stelt dat het feitenrelaas overeenstemt met de beleven feiten, behoudens dat hij moet toegeven dat hij reeds is aangekomen in België zeven maanden voor hetgeen hij verklaarde bij zijn eerste asielaanvraag.

Hij blijft bij zijn verklaring dat hij Irak verliet in april 2004 en tussen dit vertrek en zijn aankomst in België in Turkije verbleef. Bij aankomst in België werd hij aangehouden een verdacht van mensensmokkel, waarna hij anderhalve maand in de gevangenis van Brugge verbleef en werd vrijgelaten.

Verzoeker meent dat het interview plaatsvond op een ongewone wijze en de reden hiervoor bleek wanneer de dossierbehandelaar hem naar de uitgang van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) begeleidde en aan een politieagent die stond te wachten te kennen gaf wie hij was. Deze agent gaf aan dat verzoeker in het kader van een lopende zaak verhoord diende te worden. Verzoeker deed geen teken dat hij niet wilde volgen en werd meteen aangehouden. Hij werd vervolgens veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes maanden. Uit het vonnis blijkt dat hij een blanco strafregister had.

Verzoeker wijst er onder verwijzing naar zijn verklaringen bij het CGVS op dat de samenvatting van het CGVS de moeilijkheid van het dagelijkse leven in Irak en in het bijzonder Centraal-Irak niet weergeeft en evenmin weergeeft dat hij sedert zijn vijftiende geen sociaal leven meer heeft geleid en werkloos was. Hij benadrukt dat hij geen belangstelling had voor politiek, noch in het algemeen, noch wat betreft de Baathpartij.

1.3. Verweerder merkt met recht op dat het CGVS niet verplicht is om een integrale weergave van de verklaringen van verzoeker op te nemen in de bestreden beslissing daar deze zich in het dossier bevinden. Het CGVS heeft, blijkens de stukken van het administratief dossier, de voor het asielrelaas relevante feiten op correcte wijze opgenomen in de bestreden beslissing, zoals zij werden uiteengezet door verzoeker.

Verzoekers verklaring in het verzoekschrift dat hij Irak verliet in april 2004 strookt niet met zijn eerdere verklaringen, aangezien hij aangaf te zijn vertrokken uit Irak op 20 april 2003 en dat hij in Istanbul verbleef tussen 23 april 2003 en 12 april 2005 (administratief dossier, stuk 6, p.6). Uit het vonnis dat hij bij het verzoekschrift voegt blijkt dat hij niet werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes maanden, doch tot een gevangenisstraf van een jaar, waarvan zes maanden met uitstel.

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht van administratieve akten, de artikelen 48/3, 48/4, 52 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980, de principes van behoorlijk bestuur, meerbepaald de principes van machtsoverschrijding en het recht op een eerlijke en openbare behandeling van het proces, artikel 3 EVRM en artikel 1 van de Conventie van Genève. Hij stelt tevens dat de algemene beginselen van behoorlijk bestuur veronderstellen dat er zorgvuldig en redelijk tewerk moet worden gegaan.

Hij roept een vermoeden van partijdigheid in ten opzichte van het CGVS van zodra vastgesteld word dat zijn arrestatie in overleg met het CGVS gebeurde, in het lokaal van het CGVS en na zijn interview.

Verzoeker betoogt dat de nota's van de dossierbehandelaar bezwaarlijk als trouw kunnen worden aanzien. De dossierbehandelaar noteert als einduur van het interview 12 uur 50, terwijl blijkt dat hij werd aangehouden om 11 uur 43. Dit laatste tijdstip is het tijdstip waarop hij van zijn vrijheid werd beroofd en dat vermeld staat op zijn attest van gevangenschap. Deze vaststelling, gemaakt door beëdigde ambtenaren, zou voldoende zijn om de beslissing nietig te maken. *Fraus omnia corrumpit*.

Verzoeker stelt dat het CGVS in gebreke blijft de informatie mee te delen aangaande zijn aanhouding in 2004. Hij, noch de Raad zouden hiervan kennis hebben zodat niet kan worden nagegaan of dit gegeven de beoordeling van het dossier heeft beïnvloed en evenmin kan worden gecontroleerd of deze informatie al dan niet verwijst naar een verklaring van verzoeker omtrent de omstandigheden van zijn aankomst in België.

Verzoeker wijst erop dat hij tweemaal werd aangehouden en gedetineerd op het grondgebied van het Rijk. Hij heeft steeds zijn Iraakse identiteitskaart aangegeven. *“Dat het toch allerm minst merkbaar blijkt dat zijn documenten niet als vals werden beschouwd”*.

Aangaande zijn naam, benadrukt verzoeker dat hij als dusdanig geen familienaam draagt. De naam van zijn vader is M. en die van zijn grootvader M. A. Verzoeker doet gelden dat het CGVS geen informatie bijbrengt omtrent de wijze waarop de namen in Irak worden opgesteld, zodat de Raad over onvoldoende informatie beschikt en het dossier dient te worden teruggezonden naar het CGVS.

Volgens verzoeker vertoont het dossier belangrijke onregelmatigheden zodat niet kan worden ugesloten dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980.

3.2. Wat betreft artikel 52 van de voormelde wet van 15 december 1980, laat verzoeker na aan te geven op welke wijze dit artikel zou zijn geschonden, zodat de schending ervan niet dienstig wordt aangevoerd.

Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (zie sub 4.2).

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Het verhoorverslag van het CGVS wordt opgesteld door een onpartijdige ambtenaar die er geen persoonlijk belang bij heeft de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker onjuist weer te geven en biedt als dusdanig de nodige garanties inzake objectiviteit (RvS 18 juni 2004, nr. 132.673; RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Waar verzoeker een schijn van partijdigheid aanvoert, dient te worden opgemerkt dat uit het loutere feit dat hij werd gearresteerd in de gebouwen van het CGVS geenszins kan worden afgeleid dat zijn asielaanvraag niet op een eerlijke manier zou zijn behandeld. Verzoeker werd bij zijn gehoor op 10 juli 2008 bijgestaan door zijn advocaat. Blijkens het verzoekschrift werd verzoeker bij zijn aanhouding ook bijgestaan door zijn advocaat (*"De politieagent verklaarde tegen de raadsman van de verzoekende partij dat de kandidaat in het kader van een lopende zaak diende te worden verhoord en de kandidaat deed geen teken dat hij niet wilde volgen"*). De door verzoeker in België gepleegde feiten vertonen geen enkel verband met zijn asielrelaas en verweerder stelt met recht dat de redenen die aanleiding gaven tot voormelde gebeurtenis, met name de opsporing in het kader van een strafrechtelijke vervolging, geen uitstaans hebben met de wettelijke bevoegdheid van het CGVS, die louter betrekking heeft op de beoordeling van de vraag of verzoeker ten aanzien van zijn land van herkomst nood heeft aan internationale bescherming. Deze beoordeling wordt in de bestreden beslissing uitvoerig uit de doeken gedaan. Verzoeker werd gehoord en kreeg de kans zijn asielmotieven uitvoerig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Uit het gehoorverslag blijkt dat het gehoor heeft plaatsgevonden op een normale wijze en kan niet worden afgeleid dat er zich problemen zouden hebben voorgedaan. Verweerder stelt met recht dat verzoeker geen concreet gegeven of element aanreikt op grond waarvan zou kunnen blijken dat zijn asielaanvraag niet op een eerlijke manier zou zijn behandeld. Derhalve toont verzoeker niet aan hoe het recht op een eerlijke en openbare behandeling van het proces zou zijn geschonden.

Uit het dossier blijkt dat het attest van gevangenschap, uitgereikt door de directeur van de strafinrichting van Vorst, blijkt dat verzoeker op 10 juli 2008 van zijn vrijheid werd beroofd op 11 uur 43, terwijl het gehoorverslag van het CGVS stelt dat het gehoor duurde tot 12 uur 50. Daargelaten het feit dat niet kan worden vastgesteld of het attest, dan wel het gehoorverslag een foutief uur bevat, dient te worden opgemerkt dat uit het loutere gegeven dat er een

foutief einduur zou zijn opgenomen in het gehoorverslag, geenszins kan worden afgeleid dat dit intentioneel zou zijn gebeurd, noch dat de inhoud van het gehoorverslag niet strookt met de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd. Verzoeker brengt geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat of welke van zijn verklaringen niet correct in het gehoorverslag zouden zijn opgenomen. Derhalve toont hij niet aan dat hetgeen in zijn verhoorverslag werd neergeschreven op een andere manier door hem werd gezegd.

Uit de informatie in het dossier blijkt dat verzoekers identiteitskaart een namaking betreft door middel van kleuren laser reproductie, waarbij het nummer niet in boekdruk is en elk detail in het wapen ontbreekt (administratief dossier, stuk 17: landeninformatie). Verzoeker brengt geen elementen bij die vermogen afbreuk te doen aan voormelde vaststellingen, die werden gedaan door de Centrale Dienst ter Bestrijding van Valsheden Documenten van de Federale Politie. Dat verzoeker een valse identiteitskaart neerlegt ter staving van zijn vierde asielaanvraag, doet manifest afbreuk aan zijn geloofwaardigheid.

Het bijgebrachte nationaliteitsbewijs betreft een kopie zodat hieraan, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, geen bewijswaarde kan worden toegekend. Verzoeker geeft geen afdoende verklaring waarom hij het origineel niet bijbrengt. Bij het CGVS verklaarde hij dat hij het verloor in België. Hij gaf aan dat hij geen vast adres had en steeds bij vrienden woonde, waarbij hij preciseerde: *"Ik ben het niet kwijt, ergens gelaten"*. Desalniettemin blijkt uit zijn verklaring dat hij geen poging heeft ondernomen het document opnieuw te bekomen (administratief dossier, stuk 6, p.2-3).

Verzoeker brengt geen argumenten aan ter weerlegging van de motivering die stelt dat hij op meerdere essentiële kennisvragen over Centraal-Irak niet kon antwoorden aangezien hij (i) geen correcte informatie kon geven met betrekking tot het geld dat in de regio van Tuz Khurmatu werd gebruikt toen hij in Irak was (ii) verkeerdelijk verklaarde dat de nummerplaten in Irak geel met witte letters/cijfers waren en hij geen weet had van andere nummerplaten (iii) slechts één naam van een Koerdische stam kon opgeven in Tuz Khurmatu (iv) geen Arabische stam uit de regio kon opgeven (v) zich geen televisiezender kon herinneren die zij konden ontvangen (vi) op de vraag naar andere provincies in Irak, slechts Koerdische provincies kon opgeven, hetgeen doet vermoeden dat hij afkomstig is van Koerdisch gebied (vii) niet weet welke provincies rond de provincie Salah ad-Din liggen. De voormelde motivering vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt door de Raad overgenomen.

De bestreden beslissing motiveert bovendien met recht dat verzoeker (i) niet de volledige naam van de Baathpartij kon opgeven (ii) evenmin weet wanneer de verjaardag van Saddam Hoessein werd gevierd, hetgeen nochtans een belangrijke feestdag was onder het vorige regime (iii) niet weet tot welke stam Saddam Hoessein behoort (iv) uitermate vaag blijft over andere feestdagen. Dit klemmt des te meer daar verzoeker, die in het verzoekschrift beweert geen interesse te hebben in politiek, bij het CGVS verklaarde reeds aangesloten te zijn bij de Baathpartij sedert januari 2000 en tevens aangaf dat zijn vader Baathist was en ook de oom die hem grootbracht na de dood van zijn vader Baathist was (administratief dossier, stuk 6, p.12).

Verzoeker legde tegenstrijdige verklaringen af omtrent zijn geboorteplaats, daar waar hij in zijn asielprocedure voorhoudt te zijn geboren in Tuz Khurmatu (ibid., p.2), terwijl hij bij zijn eerste aanhouding in België, in 2004, aangaf te zijn geboren in 'Solmani' (administratief dossier, stuk 4), hetgeen fonetische gelijkenissen vertoont met 'Suleymanya' (Noord-Irak). Bovendien bleek hij tijdens het gehoor niet in staat om zijn huisnummer en straatnummer te geven (administratief dossier, stuk 6, p.5).

Op basis van het voorafgaande, kan er geen geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden afkomst van Tuz Khurmatu, Centraal-Irak. Derhalve kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die zich aldaar zouden hebben voorgedaan.

De bestreden beslissing stelt met recht dat het feit dat verzoeker in september 2004 werd aangehouden door de Belgische autoriteiten en opgesloten in de gevangenis van Brugge, niet kan worden gerijmd met zijn verklaringen dat hij van april 2003 tot april 2005 in Istanboel zou zijn gebleven. Bij het CGVS repte hij met geen woord over deze arrestatie en ontkende hij uitdrukkelijk voor april 2005 ooit in België te zijn geweest. Zelfs nadat verzoeker werd geconfronteerd met de informatie over zijn detentie in 2004, bleef hij aanvankelijk ontkennen. Slechts nadat hij erop werd gewezen dat hij de waarheid moest vertellen en dat het, indien

hij dit niet deed, nadelige gevolgen zou hebben voor zijn beslissing, gaf verzoeker toe dat hij in 2004 in België is aangekomen en vervolgens werd opgepakt door de autoriteiten. De informatie met betrekking tot verzoekers aanhouding in 2004 bevindt zich, in tegenstelling met wat verzoeker voorhoudt, wel degelijk in het dossier (administratief dossier, stuk 4). Derhalve had hij hiervan bij wege van zijn inzagerecht kennis kunnen nemen. Dat verzoeker doelbewust dergelijke informatie heeft trachten achter te houden voor de Belgische autoriteiten, ondergraaft op manifeste wijze zijn algehele geloofwaardigheid en doet ernstige twijfels rijzen omtrent de oprechtheid van zijn asielaanvraag.

Aan de oprechtheid en de ernst van verzoekers asielaanvraag wordt verder afbreuk gedaan doordat hij (i) heeft nagelaten om tussen april 2003 en zijn aankomst in België in 2004 asiel aan te vragen in Turkije (ii) tevens heeft nagelaten om in 2004 na aankomst in België asiel aan te vragen, doch slechts voor de eerste maal asiel aanvraag op 21 april 2005 (iii) ondanks het feit dat de documenten waarop zijn vierde asielaanvraag zijn gebaseerd reeds werden verstuurd vanuit Iran op 9 oktober 2005 (administratief dossier, stuk 16: documenten), deze vierde asielaanvraag slechts indiende op 12 maart 2008.

Kritiek op het overtuigende motief aangaande de naam van verzoekers oom, kan op zich niet leiden tot de hervorming van de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing staat blijkens het voormelde geenszins in wanverhouding tot de motieven waarop zij is gebaseerd, zodat een schending van het redelijkheidsbeginsel niet kan worden aangenomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt het CGVS de verplichting op om de beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker werd gehoord en de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Het CGVS heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222). Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Met betrekking tot de aangevoerde machtsoverschrijding, dient verweerder te worden bijgetreden waar deze stelt dat niet goed kan worden ingezien op welke manier de bestreden beslissing hiermee kan zijn behept aangezien het CGVS de hoedanigheid heeft om de bestreden beslissing te nemen, met het oogmerk uitspraak te doen over de gegrondheid van het door verzoeker ingediende asielverzoek en de motieven op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen duidelijk in de bestreden beslissing worden opgesomd.

De voorgaande vaststellingen zijn afdoende om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees koestert voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Derhalve voldoet hij niet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 schendt en belangrijke onregelmatigheden vertoont zodat niet kan worden uitgesloten dat er ernstige aanwijzingen bestaan voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in voornoemd artikel.

4.2. Verzoekers verwijzing naar de *“moelijkheid van het dagelijkse leven in Irak en in het bijzonder Centraal-Irak”* evenals de door hem bijgebrachte rapporten betreffende de algemene situatie in Irak zijn, in acht genomen het feit dat hij zijn beweerde afkomst niet aannemelijk heeft gemaakt, niet dienstig. De Raad ontwaart, gelet op verzoekers hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid, geen elementen in het dossier die erop wijzen dat er in zijn hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de voormelde wet van 15 december 1980.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 20 februari 2009 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.